

החתן והחתן הם ח"כים, אלי-הון וידידים

חתונת

הח"כים

שנתיים. חזרה ארצה, נכנסה לקלחת המפ" לגיתית, הכירה בחוכה את בעלה, והיא עומדת להינשא לו. עדיין לא ידוע מתי היא תשוב מזה מהדש לחייה הפרטיים.

הבעל גדול מאשתו באחת-עשרה שנה. גם הוא הספיק כבר להתגרש, אבל בניגוד לכלתו הנוכחית, הצליח אפילו להוליד ילד. עלידי החתונה שלו הוא ייצר תקווה חשובה בכנסת. הוא יגרום לכך שהפעם ה' ראשונה, מאז קום המדינה, אב ובנו, ואם גם בנו לפי החוק, מכהנים יחדיו באותה הכנסת.

אבל בודאי לא בגלל זה הוא ישא את אשתו לאשה. הוא גם לא ישא אותה ל' בגלל העסקים המשותפים שיש ל' אביה ולו, כפי שאמרו מיספר מלעזים. "העסקים המשותפים היחידים שלהם" או מרת רחל, "זה החובות של תנועת החירות ואני".

★ ★ ★

ל כבוד החתונה תלבש רחל היפה שמלה לבנה ארוכה, שתפרה עלידי גרוי מליון. השמלה תעלה עליה בעשרים לחודש, ביום החמישי, ותישאר עליה כל זמן החופה, שתיערך בבית הכנסת אהה מועד.

אחרי זה רחל והשמלה תוכלנה לנוח

כך. אביה ישב אז בבית-הסוהר, והמש"ך ל' שבת בו במשך ארבע שנים, בהפסקות. רק מאוחר יותר היא קיבלה את התודעה של בתו-של-מרדור, ועם התודעה הזאת היא נכנסה לתנועת הנוער ב"יתר. שם היא מאוחר יותר להיות בעלה הראשון.

אבל היו לה גם חיים, מלבד החיים ה' פוליטיים. בחיים הפרטיים היא סיימה את סמינר גבעת השלושה, ועבדה במשך שנה כמורה.

אבל המפלגה קראה לה. היא התגייסה לצבא, התנובה לשרת בנח"ל, במשך של תנועת החירות, אמציה, התחנה, התגרשה. חזרה לצבא.

★ ★ ★

ך אז שוב חזרה לחיים הפרטיים. היא עזבה את הצבא. עברה לירושלים, ו' סיימה שם את לימודי המיטשטים שלה. ב' אותה תקופה, תקופת החיים הפרטיים, היא הכירה את המרצה שלה, עזרה הדינה, ש' עכשיו הוא פרקליט מחוז ירושלים במישפט מלתי. "ניהלתי איתו רומן ארוך וכבד של שנה וחצי", היא מספרת.

אבל הרומן והלימודים נסתיימו, ורחל חזרה שוב לחיק המפלגה. היא נשלחה ב' חור כתבת עיתון חירות לאנגליה, למשך

הכלה

אין רע בלא טוב. אנשי חירות, ה' מרכים את הפילוג, עם המיטשטים ה' מפרידים והארוכים שליו, לא יודעים שהפילוג לא הביא איתו רק צרות וליכרון, אלא גם חתונה גדולה ומכובדת, שתהיג במשך יומיים תמימים, מהעשרים בחודש הזה ועד לעשרים ושניים באותו החודש.

כל מי שלא מבין מה הקשר בין פילוג לחתונה גדולה, יכול לשאול את רחל מרי דור, בתו של חבר-הכנסת-ראש-הנהלת חירות-מיליונר-ובעל-ספנות יעקוב מרדור, ואת בעלה לעתיד, יוסף קרמרמן עורך-אחראי-של-עיתון-היום-חבר-הנהלת-חירות-חברי-כנסת-מנהל-מפעל-עץ-לבודואחד-מבעל-יחוף-גיא-בטבריה.

מי שעדיין לא מבין את הקשר, יכול ל' שאול את רחל מרדור, והיא תגיד: "גנפ' גשנו בכיתו של אבא שלי, חירות היא מפי לגה נורא משפחתית, לכן כל הפעילות התרכזה בבית שלנו. יוסף הוא ידי משפחה שלנו. אני מכירה אותו כבר תשע שנים. אבל ביולי השנה הפכנו ממש קרובים זה לזו. זה היה לאחר הוועידה, בעיצומו של הרעש שהיה סביבה. מאחר ששנינו מיש' פננים, ושנינו עובדים באותו עיתון, היום, טיכסנו עצה, מה לעשות עם כל ההשמועות בעיתונים אחרי העסק עם תמיר". הם טי' כסו וטיכסו וטיכסו עצה, ובסוף החליטו ל' התחתן.

★ ★ ★

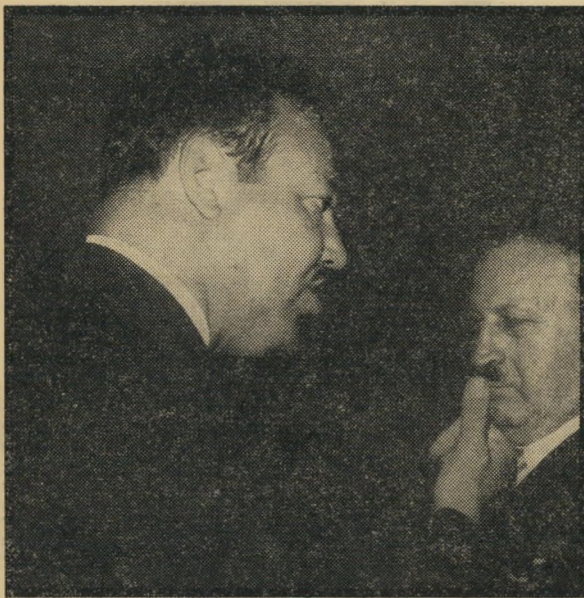
מי היא הכלה? היא בתורה יפה ו' אינטליגנטית, בעלת שיער ארוך ופנים עדינות. היא הייתה ידועה תמיד כבתו ה' טובה של אביה, והיא ידועה בתור כזאת גם היום, לאחר שמלאו לה שלושים שנה. כשמלאו לה שבע שנים, היא עדיין לא הייתה בת כל-כך טובה. "באותה תקופה לא נהייתי במיוחד מזה שהייתי בתו של מרדור, כי הרגשתי בגלל זה לא טבעי". אין פלא ב'

החתן

משך יום תמים אחד, ואחרי כן, עם אותה שמלה, תלך רחל לשני גשפים שייערכו בגנו של בית-אביה, ברמת-גן.

הנשף האחר יימשך משבע עד תשע והצי, וישתתפו בו חברי-הכנסת ונכבדיה. הנשף השני ייערך לאחר שחברי-הכנסת ילכו ה' ביתה, לבני המשפחה וכל הידידים.

החתן והכלה מקווים שבחתונה שלהם ייפגשו שוב מנחם בגין ושמואל תמיר, ויר' קדו יחד ליד החופה.

חתן וחתן

כלה ואבא

הקטן שגולד בצרפת. ומכיוון שנטל הראגה לילד העיק עלי, צץ בראשו הרעיון למכור תמונות. אבל הוא לא מצא אותן. מלבד אחת, שהייתה תלויה במשך שנות העדרותו בקפה כסית בתל-אביב. ואותה מכר בן-אמוץ דהקא במחיר טוב.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● **יומון המפ"ד**, "הצופה", כתוב' עו להגביל את חופש הבידור: "הליצן בחרר' זיו ובבידוריו, בחילופי פרצופיו ובחיקוי, לא די שהוא מבנה אישים וערכים בהחה, אלא הוא התחיל לתרוץ לשון גם נגד יסודי עולם, שבכל מדינה מתקנת החוק כובל הפקרות זו. לא ייתכן שבישראל יותרו ב' פומבי חרונים ובדרנים שהם בכלל מעלי-בית במלאכי האלוהים ובזוים דבריו ומתעי-תעים בנביאיו".

הבחין כי בשורה הראשונה יושב צופה ש' טרנויסטור צמוד לאזונו, כדי לשמוע את מהלך המשחק. ברישביט לא התאפק, לחש לעברו: "הלו, הלו, מה התוצאות?" הצופה השיב, אף הוא בלחשה, את תוצאות ה' מישחק לאותו הרגע. ● זוכרים עדיין את מלכת המים והיופי יהודית מזור, ש' כבשה ביופיה את אמריקה? ובכן, אחיה הולך בעקבותיה. לאחרונה זכה הדוגמן **בוני מזור** להופיע במודעות פירסום צר' פתיות (ראה תמונה). כמדגים אופנת גברים. ● בין הצעירים שמכר רן בן-אמוץ במד' כירה הפומבית שעשה לאחרונה, היה אחד של צעיר בשם **ז'אן פייר וייל**, שרוב מכרויו לא ידעו עד לאותו הרגע כי הוא צעיר בכלל. התברר כי ז'אן פייר, שנסע לפני כמה שנים לצרפת, לא שכח לפני כן לאכסן את יצירותיו בביתו של צעיר תל-אביבי אחר, **איקה ישראלי**. המזל הרע הביאו לביתו של איקה גנבים, וכל היצירות נעלמו. עתה, כשחזר ז'אן לישראל, הביא עימו את ילדו

מת נבחנים ליד שמו את ההערה: "לא יצליח! בגלל הכשלון במישחק נגד איניס' ואראזה". עתה יצטרך האלמוני הרוגו להכות עד פירסום תוצאות הכניחה, כדי לראות אם נבואתו התקיימה. ● הכדורסלן האמריקאי שחוס-העור, **סטאן מוקנזו**, המשחק בנבח' רת האיטלקית, לא התרגש כלל ערב המשחק הגורלי. ההוכחה: שעות ספורות לאחר ש' הגיע עם החבריו למלון רמות-אביב, יר' לבאר, לגם כמה כוסיות וקבע פגישה עם נערה חמודה שהייתה שם. הפגישה נקבעה לאחת השעות הקטנות של אותו הלילה. ואמנם, כשהגיע המועד הופיע מקנזו עם כמה מעמיתיו אל חדרה של הנערה, והם בילו עד שעות הבוקר יחדיו. המאמן האי' טלקי שמע על כך ורתח מועם, אך התברר שכעסו היה לשווא. מקנזו היה הגורם המכ' ריע בהשיגיה של קבוצתו. ● המתח שנלחה למישחק לא פסח על שחקן התיאטרון **שלד' מה ברישביט**, שכן בהצגת קובלג בעוד הוא ניצב על הבמה וממלא את תפקידו,

★ ★ ★

על ילד ועל ציר

העובדה שמכבי תל-אביב לא הצליחה ל' כות בגביע הכדורסל הנכסף העציבה ישר' אלים רבים. כך, למשל, גילה כדורסלן מכבי, **נרעון פרייטאן**, שהוא גם סטודנט ב' משפטים בשלוחת האוניברסיטה העברית ל' תל-אביב, כי יד נעלמה רשמה על גבי רשי